

Anni Lehtonen

Joonas Rajala

Erika Virman

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaali- ja terveysalan

ammattikorkeakoulututkinto

Sosionomi (AMK), kirkon nuorisotyö

Opinnäytetyö, 2021

“OSALLISUUS ON TEKEMISTÄ JA KOKE- MISTA”

**Tutkimus nuorten osallisuuden kokemuksista seurakunnan
nuorten toiminnassa**

TIIVISTELMÄ

Anni Lehtonen, Joonas Rajala & Erika Virman
"Osallisuus on tekemistä ja kokemista" – Tutkimus nuorten osallisuuden kokemuksista seurakunnan nuorten toiminnassa
33 sivua, 4 liitettä
Syksy 2021
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali- ja terveystieteiden ammattikorkeakoulututkinto
Sosionomi (AMK), kirkon nuorisotyö

Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, miten nuoret kokevat osallisuutta seurakunnan toiminnassa, ja onko nuoren intro- tai ekstroversiolla vaikutusta osallisuuden kokemukseen. Lisäksi kartoitettiin, millaisiksi nuoret kokivat vaikutusmahdollisuutensa seurakunnan nuorten toiminnassa.

Tutkimus toteutui Webropol-kyselynä maaliskuussa 2021. Tutkimus pyrittiin toteuttamaan sekä Espoonlahden että Helsingin Mikaelin seurakunnissa, mutta toteutui lopulta käytännössä vain Mikaelin seurakunnassa. Kysely koostui strukturoiduista ja avoimista kysymyksistä sekä erillisestä persoonallisuustestistä. Persoonallisuustesti sisällytettiin, jotta tieto nuorten persoonallisuustyyppistä oli luotettavaa. Seurakuntien yhteyshenkilöt välittivät kyselylinkin nuorille, jotka pystyivät vastaamaan kyselyyn anonyymisti. Kyselyyn vastasi 19 henkilöä, jotka kaikki kuuluivat Mikaelin seurakuntaan. Espoonlahden seurakunnasta ei saatu vastauksia. Tulosten analysoinnissa hyödynnettiin Webropolin tarjoamia työkaluja.

Tulosten perusteella kyselyyn vastanneet nuoret vaikuttivat kokevan osallisuuden tunnetta, ja heillä on myös ollut mahdollisuuksia vaikuttaa nuorten toiminnan sisältöön. Lisäksi ilmeni, että intro- ja ekstroversiolla ei ollut merkittävää vaikutusta osallisuuden kokemukseen.

Asiasanat: ekstroversio, introversio, kirkon nuorisotyö, kyselytutkimus, nuoret, osallisuus, persoonallisuusteorioiden, seurakunnat

ABSTRACT

Anni Lehtonen, Joonas Rajala & Erika Virman

“Inclusion is to do things and to experience things” – Research on young people’s experience of the inclusion in the parish youth activities

33 pages, 4 appendices

Autumn 2021

Diakonia University of Applied Sciences

Bachelor’s Degree Programme in Social Services, Christian Youth Work

Bachelor of Social Services

The objective for this thesis was to research how young people experience inclusion in parish’s activities, and whether the introversion or the extraversion of a young person affects the experiences of inclusion. Additionally, the thesis sets to survey the experiences on possibilities to influence the parish youth work and the activities.

The research was conducted as a Webropol questionnaire survey in March 2021. The aim was to conduct the research in both Espoonlahti parish in Espoo and Mikael parish in Helsinki but was carried out in practice only in Mikael parish. The questionnaire consisted of structured and open-ended questions, as well as a separate personality test. The personality test was included to survey the personality type of the respondents to get reliable data. Contact persons in the parishes forwarded the questionnaire link to the young people, who could answer anonymously. The survey resulted 19 respondents, and all of them were part of the Mikael parish. No answers were received from Espoonlahti parish. In the analysis of the results, tools offered by Webropol were used.

Results of the survey suggest that the young people experience inclusion in the youth activities, and they also have had possibilities to influence the content of the youth activities. Furthermore, the study showed that introversion and extraversion did not have a significant impact in the experiences of the inclusion.

Keywords: church youth work, extraversion, inclusion, introversion, parishes, personality theories, questionnaire survey, young people

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	6
2 OSALLISUUS JA RYHMÄTOIMINTA	7
2.1 Osallisuus	7
2.2 Osallisuuden kokeminen seurakuntayhteisössä	8
2.3 Nuorten osallisuus	9
2.4 Ryhmätoiminta	10
3 NUORET SEURAKUNTALAISINA.....	11
3.1 Vapaaehtoistyö seurakunnissa	11
3.2 Isokoulutus ja -toiminta.....	12
3.3 Osallisuus isostoiminnassa	13
4 PERSONALLISUUDESTA	15
4.1 Persoonallisuuspiirteiden teoriasta	15
4.2 Introversio	16
4.3 Ekstroversio	17
5 PROSESSIN KUVAUS JA MENETELMÄ.....	18
5.1 Opinnäytetyön tavoite ja tutkimuskysymykset.....	18
5.2 Tutkimuksen tarkoitus	19
5.3 Kyselyn suunnittelu	20
5.4 Kyselytutkimus menetelmänä	21
5.5 Menetelmän valinta	22
5.6 Kyselyn toteutus.....	23
6 OPINNÄYTETYÖN TULOKSET	23
7 JOHTOPÄÄTÖKSET, POHDINTA JA ARVIOINTI.....	27
7.1 Johtopäätökset.....	27
7.2 Prosessin toteutumisen reflektointi ja jatkokehitysideat	28
7.3 Tavoitteiden arviointi ja tulosten pohdinta	28
7.4 Työn eettisyys ja luotettavuus	30
7.5 Ammatillinen kasvu	31

LÄHTEET.....	33
LIITE 1. KYSELYTUTKIMUKSEN KYSYMYKSET.....	37
LIITE 2. KUVIO 1: "PIDÄN ITSEÄNI SAMANARVOISENA KUIN MUITA RYHMÄN JÄSENIÄ"	40
LIITE 3. KUVIO 2: "HALUAN TUODA MIELIPITEITÄNI ESILLE NUORTENTOIMINNAN JA/TAI ISOSTOIMINNAN SUUNNITTELUSSA" ...	40
LIITE 4. KUVIO 3: "KOEN OLLEENI OSALLISENA NUORTEN TOIMINNAN JA/TAI ISOSTOIMINNAN SUUNNITTELUSSA"	41

1 JOHDANTO

Kiinnostus tutkia nuorten osallisuutta seurakunnan nuorten toiminnassa nousi omakohtaisista kokemuksista. Me opinnäytetyön tekijät olemme kaikki entisiä seurakuntanuoria, ja siten myös omaamme kaikki jonkinlaisen kokemuksen osallisuudesta seurakunnan nuorten toiminnassa. Lisäksi mielenkiinto osallisuuden ja intro- ja ekstroversion väliseen yhteyteen nousi omista kokemuksistamme – kokemuksiimme sisältyi niin negatiivisia kuin positiivisiakin yhteyksiä kyseisten persoonallisuuspiirteiden ja osallisuuden kokemuksen välille. Nuorten osallisuus seurakunnan toiminnassa on aiheena myös meille itsellemme ajankohtainen, sillä olemme tulevia nuorisotyönohjaajia ja tulemme tulevassa työssä kohtaamaan nuoria, jotka toivottavasti kokevat osallisuutta toiminnassa.

Toteutimme kyselytutkimuksen kirkon nuorten toiminnassa mukana oleville nuorille ja selvitimme, kuinka he ovat kokeneet osallisuutta toiminnassa mukana ollessaan. Selvitimme myös, millainen suhde osallisuudella on nuoren ulospäinsuuntautuneisuuteen, eli sijoittumiseen introvertti-ekstrovertti-skaalalla. Kysely tehtiin Webropol-kyselylomakkeella. Se kohdennettiin kaikille rippikoulun käyneille nuorille, jotka ovat mukana nuorten toiminnassa, oli kyse isoskoulutuksesta, kerhonohjauksesta tai aktiivisesti muussa toiminnassa mukana olemisesta. Teimme opinnäytetyömme yhteistyössä Espoonlahden seurakunnan kanssa. Kysely oli alun perin tarkoitus toteuttaa Espoonlahden lisäksi myös Helsingin Mikaelin seurakunnassa otannan laajentamiseksi. Kuitenkin vastauksia kyselyymme saimme vain Helsingin Mikaelin seurakunnalta, eli tutkimus ei käytännössä toteutunut Espoonlahden seurakunnassa. Toimitamme opinnäytetyömme sen valmistumisen jälkeen Espoonlahden seurakunnalle heidän pyynnöstään. Tuloksemme eivät kuitenkaan kerro yhteistyökumppanimme toimineen seurakunnan nuorten toiminnan osallisuuden kokemuksista.

Opinnäytetyössämme tutustuimme nuorten osallisuuden kokemuksiin seurakunnan toiminnassa sekä siihen, millainen suhde osallisuudella on nuoren intro- tai ekstroversion. Big Five -teoriaan pohjautuvan 16Personalities-

persoonallisuustestin kautta määritimme, ovatko nuoret persoonallisuudeltaan enemmän intro- vai ekstroverttejä. Näin ollen olemme tutustuneet työmme kannalta tärkeisiin käsitteisiin teoreettisen lähdeaineiston kannalta. Näitä keskeisiä käsitteitä ovat osallisuus, nuoret seurakunnassa, persoonallisuuden piirteet sekä menetelmämme eli kyselytutkimus.

2 OSALLISUUS JA RYHMÄTOIMINTA

2.1 Osallisuus

Gretschelin (2002, 49–50) mukaan osallisuus on enemmän kuin vain osallistumisen ja vaikuttamisen kokemuksia: se kertoo tarjottavan osallistumis- ja vaikuttamistoiminnan tasosta. Osallistumisen tai vaikuttamisen lisäksi osallisuudessa nuori kokee myös osallisuuden tunnetta yhteisöönsä. Osallisuuden tunnetta kuvaavat sanat voimaantuminen ja valtautuminen, jotka taas kuvailevat tunnetta ja kompetenssia, jotka liittyvät yhteen osallisuuden tunteessa.

Kiilakosken, Gretschelin ja Nivalan (2012) mukaan osallisuus-käsitettä on vaikea määritellä yksiselitteisesti, sillä tieteen valtakielessä englannissa ei ole sille ilmeistä vastaavaa sanaa. Nivala (2008) kertoo englannin kielen inclusion-käsitteen merkitsevän sisäpuolelle ottamista. Sen vastakohta on syrjäytyminen eli exclusion, joka viittaa ulkopuolelle jäämiseen ja ulos sulkemiseen. Social engagement-käsitteellä viitataan yleensä yhteisöön sitoutumiseen, yhteisöllisesti tärkeissä prosesseissa mukanaoloon sekä yhteyden saamiseen. Participation-käsite taas kääntyy molemmiksi, osallistumiseksi sekä osallisuudeksi. (Thitz 2013, 28.)

Kiilakosken (2008) mukaan osallisuuden määritelmä vaihtelee tilanteesta ja yhteydestä riippuen hyvinkin paljon. Tutkimuksista riippumatta, osallisuudelle ei ole onnistuttu laatimaan tarkkaa ja hyväksyttävää määritelmää. Syrjäytymisen lisäksi

Kiilakoski määrittelee osallisuuden vastakohtiksi välinpitämättömyyden, osattomuuden ja vieraantumisen. Lisäksi osallisuuden vastakohtana on ulkopuolisuus. Osallisuus luo tunteen yhteisöön kuulumisesta ja tarpeellisuudesta, ja osallisuuden ydin onkin vuorovaikutuksessa. Monesti osallisuutta lisäävä toiminta, esimerkiksi vapaaehtoistyö, luo myös mielekästä sisältöä elämään. Tunne hyväksyttynä joukkoon kuulumisesta onkin kaikille ihmisille tärkeää. Gretschelein (2002) mukaan osallisuus ja osallistuminen eroavat toisistaan. Ero on siinä, että osallistuesssa osallistujalle toiminta on jonkun toisen määrittelemää ja omaa panosta ei ehkä tarvita. Tämä ero ilmenee selkeämmin, kun paneudutaan tilanteen muodostumiseen: valmiiksi määritelty toiminta johtaa enemmän osallistumiseen, kun taas osallisuutta lisää osallistujan oma vaikutus toimintaan. (Haaraoja 2016, 10; Taavitsainen 2012, 13; Särkelä 2010, 283; Nurmi 2011, 6; Mäkelä 2011, 14, 20; Rantala 2011, 140.)

2.2 Osallisuuden kokeminen seurakuntayhteisössä

Osallisuuteen kuuluu kokemus oman roolinsa, toiveensa ja tarpeensa määrittämisestä itse. Seurakunnassa osallisuuteen liittyy myös omien taitojen ja osaamisen tuomista yhteisön käyttöön. Osattomuus taas on puutetta jostakin, ja seurakunnassa osattomuus yhteydestä voi ilmetä yksinäisyytenä. Osallisuus seurakunnassa liittyy nykyisin vahvasti seurakuntalaisen rooliin seurakunnan toiminnassa. Osallistuminen seurakunnan toimintaan yhdessä muiden seurakunnan jäsenten kanssa edistää osallisuutta kirkossa. Osallisuuden kokemuksessa henkilökohtainen kokemus nähdyksi ja kuulluksi tulemisesta on erittäin olennaista, ja osallisuutta painottavassa yhteisössä kaikki jäsenet ovat arvokkaita. Tekemisen lisäksi osallisuus on myös olemista ja vastaanottamista. Osallisuuteen kuuluu vallinnanvapaus ja mahdollisuus vaikuttaa omaan aktiivisuustasoonsa. Jo pelkkä paikalla oleminen voi olla osallisuutta, jos se on nuorelle hyväksi. Tällainen passiivinen paikalla ja mukana oleminen voikin edesauttaa osallisuuden toteutumista ja sen vahvistumista. Osallisuus seurakunnassa onkin ensisijaisesti olemista ja vasta toissijaisesti toiminnallista. (Suomen ev.lut. kirkko 2017, 22, 25; Tuomi

2016, 24; Suomen ev.lut. Kirkko 2015, 5; Malkavaara 2011, 109; Rantala 2011, 140.)

Kaarina Sirviön (2010) mukaan osallisuus tarkoittaa yhteiskuntaan kiinnittymistä, jäsenyyden kokemista ja mahdollisuutta osallistua, toimia sekä vaikuttaa yhteiskunnassa ja yhteisössä. Hänen mukaansa osallisuus tarkoittaa asioiden edistämiseen vaikuttamista ja vastuun ottamista toiminnan seurauksista. (Thitz 2013, 29.) Kiilakosken (2007) mukaan pelkkä osallisuuden tunne ei vielä todenna kokemusta osallisuudesta vaan siihen tarvitaan kanssakäymistä muiden ihmisten kanssa. Osallisuuden kokemukselle tärkeitä ovat keskinäinen välittäminen ja huolenpito. Yhteisöosallisuudessa henkilö haluaa kuulua yhteisöön ja osallistua sen rakentamiseen. Yhteisössä osallinen henkilö tietää olevansa arvokas sekä merkittävä osa yhteisöä ja haluaa olla yhteydessä yhteisöön ja sen arvoihin. Osallisuudessa henkilö tuntee perinpohjaista jäsenyyttä yhteisöönsä, ja osallisuus onkin helppoa omassa, tutussa yhteisössä. (Taavitsainen 2012, 14; Rantala 2011, 139; Malkavaara 2011, 110.)

2.3 Nuorten osallisuus

Osallisuus on nuoren eheän kasvun kannalta tärkeää. Osallisuuden kokemuksen puute voi aiheuttaa syrjäytyneisyyttä ja yksinäisyyttä, kun taas osallisuuden kokeminen toimii päinvastaisesti ja edistää nuoren persoonallisuuden sekä identiteetin kehittymistä. Koska osallisuuteen liittyy kiinteästi vuorovaikutus, vaikuttaa osallisuus myös kiinteästi lasten ja nuorten minuuden muotoutumiseen. (Tuomi 2016, 22, Rantala 2011, 139; Mäkelä 2011, 16.)

Vuonna 2013 tehdyssä nuorisobarometrissa selvitettiin, miten nuoret kokevat itsensä ryhmän jäsenenä. Niille nuorille (40 %), jotka sanoivat vapaa-ajallaan osallistuvansa johonkin ryhmään tai yhteisöön, esitettiin väitteitä liittyen omaan asemaan ryhmän jäsenenä. Käytännössä kaikki uskalsivat tuoda ajatuksiaan esille (97 %) ja pitivät itseään tasavertaisina jäseninä (95 %). Lähes yhtä monet (93 %) kokivat itsensä tarpeellisiksi ryhmässä, mutta täysin samaa mieltä olevien osuus

oli tämän väitteen kohdalla jo hieman pienempi. Hieman tätä harvempi (91 %) piti itseään vastuunkantajana ryhmän tavoitteiden saavuttamiseksi, ja ryhmän toimintaan ja tavoitteisiin sanoi vaikuttaneensa 86 %. (Nuorisobarometri 2013, 57)

2.4 Ryhmätoiminta

Yksi persoonallisuuteen ja identiteettiin tiiviisti liittyvä tekijä on ryhmän jäsenyys. Kokemus ryhmään kuulumisesta on tärkeää etenkin, kun henkilö epäilee omaa identiteettiään. Monesti ryhmät vähentävät yksittäisen jäsenen epävarmuutta, ja ryhmät myös tapaavat vahvistaa ryhmän jäsenten maailmankatsomusta. Merkityksellistä ryhmässä on sen kiinteys, eli asiat, jotka kiinnittävät jäsenet ryhmään. Tällainen kiinteyttä edistävä asia voivat esimerkiksi olla ryhmän sisäiset ystävyyssuhteet. Ryhmän kiinteyttä lisäävät usein ryhmän sisäiset normit, ääneen sanomattomat sopimukset oikeasta ja väärästä käyttäytymisestä ryhmän sisällä. (Helkama ym. 2020, 268, 275; Greenberg, Schmader, Arndt & Landau 2018, 333.)

Ryhmän toiminnalle arvokasta on moninaisuus, eli se, että jäsenet eroavat toisistaan joko tietojensa, taitojensa tai ulkoisten tekijöidensä perusteella. Moninaisuus voi heikentää ryhmän kiinteyttä aiheuttamalla konflikteja, mutta vaikutukset eivät aina ole kielteisiä, riippuen ryhmän jäsenten moninaisuuteen liittyvistä uskomuksista. Jos moninaisuus ja erilaisuus koetaan ryhmän sisällä positiivisena ja tärkeänä asiana, moninaisuus toimii ryhmän eduksi. (Helkama ym. 289–290.)

3 NUORET SEURAKUNTALAISINA

3.1 Vapaaehtoistyö seurakunnissa

Särkelä (2010, 283) määrittelee vapaaehtoistoiminnan vapaaehtoisena ja omaehtoisena osallistumisena toimintaan. Kirkkohallituksen, Kansalaisareenan ja Opintokeskus Siviksen vuonna 2018 Taloustutkimuksella teettämässä tutkimuksessa suomalaisten tekemästä vapaaehtoistyöstä selvisi, että noin 40 % suomalaisista tekee vapaaehtoistyötä. Samassa tutkimuksessa selvisi myös, että noin 33 % oli ollut tekemässä vapaaehtoistyötä viimeisen kolmen vuoden aikana. Etenkin nuorten tekemä vapaaehtoistyö on lisääntynyt. Vapaaehtoistyötä tehdäänkin eniten nuorten ja lasten kanssa, ja esimerkiksi isostoiminta on vapaaehtoistyötä nuorilta nuorille: se onkin monesti nuoren ensimmäinen kosketus vapaaehtoisuuteen ja vastuun kantaan seurakunnassa. Vapaaehtoistoiminta on kirkon olemukselle olennaista, ja kirkon toiminta ei olisi nykyisen kaltaista ilman vapaaehtoisia. Vapaaehtoistyö seurakunnissa perustuukin kristillisille arvoille – uskoon, toivoon ja rakkauteen. (Suomen ev.lut. kirkko. Plus. Seurakuntaelämä. Vapaaehtoistoiminta. Tutkimuksia vapaaehtoistoiminnasta; Kirkkohallitus 2016, 14; Suomen ev.lut. kirkko 2015, 4, 7; Kirkkohallitus 2017, 17.)

Seurakunnissa vapaaehtoisia työskentelee vaihtelevasti kaikilla kirkon työaloilla. Vapaaehtoisia toimii niin nuoriso-, lapsi- ja diakoniatyössä, kuten myös jumalanpalveluksissa, musiikkitoiminnassa ja hallinnossa. Yksi vanhimmista vapaaehtoistyön muodoista seurakunnissa on palveleva puhelin. Seurakunnat ja kansalaisjärjestöt ovat perustaneet vapaaehtoistoiminnan kehittämistä varten vapaaehtoistyön keskuksia. Vapaaehtoistyön suosio onkin ollut nousussa. Vapaaehtoistoiminnassa oleminen tuo mukana oleville merkityksellistä sisältöä elämään sekä mielekkyyttä arkeen. Lisäksi toiminta mahdollistaa myös osallisuuden kokemuksia ja lisää yhteisöllisyyttä. Vapaaehtoistoiminta mahdollistaa omien toimintamahdollisuuksien sekä kykyjen näkemisen uudella tavalla. (Suomen ev.lut. kirkko. Plus. Seurakuntaelämä. Vapaaehtoistoiminta; Suomen ev.lut. kirkko 2015, 2, 5, 6)

3.2 Isoskoulutus ja -toiminta

Teologisilta juuriltaan isostoiminta ulottuu alkukirkon kummiuskäytäntöön. Alkukirkossa kastetut olivat pääasiassa aikuisia, ja kastetut saivat jo seurakuntaan kuuluneista tietynlaisen tukihenkilön rinnalla kulkijaksi. Tarkoituksena oli tukea ja johdattaa vastakastettua uskoon ja seurakunnan toimintaan. Teologisesti isostoiminta onkin kovin samankaltaista kuin alkukirkon kummius. Vaikka isosia on ollut rippileireillä jo 1930-luvulta lähtien, isoskoulutus alkoi järjestäytymään seurakunnan työmuotona vasta 1960-luvulla. Ensimmäinen isoskoulutusaineisto julkaistiin vuonna 1966. Vuonna 1973 piispainkokous hyväksyi *Rippikoulun kokonaissuunnitelman*, minkä jälkeen rippikoulut ja isoskäytäntö alkoivat yhtenäistymään koko maassa. (Kirkkohallitus 2017, 54; Porkka 2005, 83–84.)

Rippikoulusuunnitelman (2017) mukaan isokset ovat keskeisessä roolissa osana rippikoulukokonaisuutta. Koska isokset ovat luonteva samaistumiskohde rippikoululaisille, suurimmat oppimisen kokemukset tulevatkin usein isosilta ohjaajien sijasta. On kuitenkin muistettava, että myös isokset ovat oppimassa ja kasvamassa rippikoulussa. Isosjoukko koostuukin erilaisista yksilöistä, ja isostoiminta onkin monimuotoistunut. Isostoiminnassa ei pidä suosia vain taidokkaimpia, motivoituneimpia ja uskovaisimpia, vaan kaikille erilaisille nuorille pitää antaa mahdollisuus. Näin vältetään se, että joku jäisi niin sanotusti joukon täytteeksi tai joutuisi negatiivisen huomion kohteeksi. Kun isosjoukko kootaan erilaisista nuorista, saadaan rippikoululaisille kuva siitä, miten seurakunta hyväksyy myös keskeneräisyyden. Onnistuneesti ryhmäytettynä ja sopivalla tavalla tuettuna erilaiset isokset voivat tuoda kykynsä näkyville. Jokaiselle tarjotaan mahdollisuus kasvaa. (Kirkkohallitus 2016, 16; Kirkkohallitus 2017, 26, 54, 63.)

Uusien isosten koulutuksessa tärkeimmässä asemassa ovat tietysti seurakunnan työntekijät, mutta mukana on myös joskus vanhempia isosia ja leiriavustajia. Koulutuksessa on tärkeää, että yhteisössä vallitsee salliva, avoin ja kannustava ilmapiiri, ja että jokainen nuori hyväksytään joukkoon. Työntekijöiden esimerkillä on tässä tärkeä rooli, joka myös peilaantuu kristillisen seurakunnan radikaalina lupauksena: kaikki hyväksytään sellaisina kuin he ovat. Nuoret kehittyvät omalla

tahdillaan, joten isostoiminnassa on mukana eri kehitystasoilla olevia nuoria, rip-pikoululaisen tasolta aina varhaisaikuisuuteen asti. (Kirkkohallitus 2016, 20–21.)

Isostoiminnan aikana nuori kasvaa useilla eri tavoilla. Toiminnasta nuori saa itselleen erilaisia elämän taitoja, kun muun muassa vuorovaikutuskyky kehittyy ja luottamus vaikeuksista selviytymiseen lisääntyy. Isostoiminta edistää myös nuorten yhteiskunnallista ajattelua – monesti isoskoulutuksessa olleiden nuorten halu vaikuttaa yhteiskunnan rakenteisiin sekä auttaa heikommassa asemassa olevia kasvaa. Nuorten kyky kohdata erilaisuutta ympärillään lisääntyy, ja isostoiminnasta saakin työkaluja eettiseen pohdintaan. Isostoiminta tukeekin nuorten kehitystä kannustamalla heitä poistumaan mukavuusalueeltaan esimerkiksi esiintymisen tai ryhmän ohjaamisen kautta. (Kirkkohallitus 2016, 26.)

3.3 Osallisuus isostoiminnassa

Isostoiminnan linjauksessa (2016) isossa osassa on isostoiminnassa näkyvä osallisuus. Tällä saadaan nuorten oma ääni kuulumaan, ja sillä voidaan kannustaa nuoria aktiivisiksi ja omaehtoisiksi toimijoiksi seurakuntaan. Osallisuuden toteutumisessa työntekijällä on todella iso ja tärkeä rooli, mutta myös nuorten on tärkeä kertoa omista ajatuksistaan ja ideoistaan. Osallisuuden seuraaminen on kuitenkin haastavaa, koska työntekijöillä ja nuorilla voi olla eri käsitys siitä, miten asiat on tehty. Sen takia työntekijöiden ja nuorten välinen aktiivinen kanssakäyminen on erityisen tärkeää, jotta työntekijät saavat tietää kuinka nuoret kokevat asiat, ja että nuoret kokevat toiveidensa tulleen kuulluiksi. (Kirkkohallitus 2016, 23–24.)

Usein näkyvimmin osallisina ovat taitavat ja innokkaat nuoret, jotka tietävät, kuinka ottaa oman paikkansa isostoiminnassa. Kuitenkin osallisuus on tekemisen lisäksi myös kokemuksen tunne siitä, että saa itse vaikuttaa omaan rooliinsa ja toiminnan suunnitteluun. Nuorten osallisuutta vahvistaa lisäksi isostoiminnan aktiivinen itsearviointi ja pohdinta. Isostoimintaan liittyy kuitenkin oikeus osallistua ilman erityisiä henkilökohtaisia tavoitteita. Onnistuessaan nuoret saavat

isostoiminnasta itselleen yhteisön, jota on monesti kuvattu suureksi kaveriporukaksi, jossa kaikki ovat toisilleen tuttuja. Isosjoukon yhteisö voi myös olla ratkaiseva tekijä yksinäisyyden ja syrjäytymisen torjunnassa. Toiminnassa nuori saa olla mukana omana itsenään, ja nuoren identiteetti sekä arvomaailma kehittykin vuorovaikutuksessa muihin erilaisiin yksilöihin. (Kirkkohallitus 2016, 24–25.)

1980-luvulla kristillinen nuorisokulttuuri alkoi muodostumaan, ja keskeisenä teemana oli yhteisöllisyys. Jaakko Löytyn kappaleessa ”Martin Luther Kingin laulu” näkemys ajan yhteisöllisyydestä nousee vahvasti esiin. Kappaleen keskiössä on yhteisöllisen elämän arvostaminen ja oman kohtalon hyväksyminen rauhaisasti. Kappale kertoo laulun puhujan visiosta uudesta maasta, johon hän matkaa kansansa kanssa. Puhujan kuvaama maa on tietyllä tavalla utooppinen yhteisö, jossa eläminen ei ole raskasta yhteisen työnjaon vuoksi. Tietyllä tavalla kappale kuvastaakin isostoiminnan yhteisöä, jossa kaikki saavat vaikuttaa toimintaan ja kuulua yhteen isoon kaveriporukkaan. (Malkavaara 2011, 134–135; Löytty 2020, 112, Kirkkohallitus 2016, 24–25.)

*“En ehkä itse pääse mä sinne,
silti en oo levoton.*

*Sainhan mä nähdä viimeinkin, minne
kansani kulkeva on.*

*Uuden maan minä näin,
eessäpäin kultakaupunki hohtaa.*

*Uuden maan minä näin,
ystäväin, meidät sinne hän johtaa.”*

(Löytty 2020, 112)

4 PERSONALLISUUDESTA

4.1 Persoonallisuuspiirteiden teoriasta

Persoonallisuus on tärkeä osa ihmisyyttä, ja Big Five -teoria liittyy kiinteästi persoonallisuuteen. Teoriassa persoonallisuuden piirteet jaetaan viiteen eri ”luokkaan”, jotka kulkevat useammalla nimikkeellä – mieli (ekstroversio tai ulospäin-suuntautuneisuus), energia (avoimuus), luonne (sopuointisuus), taktiikka (tunnollisuus) ja identiteetti (neuroottisuus). Yksilön persoonallisuus sijoittuu jokaisessa luokassa asteikolle johonkin ääripäiden välille, ja näistä sijoituksista muodostuu Myers-Briggsin tyyppi-indikaattori (MBTI). Myers-Briggsin tyyppi-indikaattori on kirjainsarja, joka kuvaa yksilön sijoittumista esimerkiksi Big Five -teorian luokkiin. Luokkien ääripäitä ovat introversio ja ekstroversio (mieli), tarkkaavaisuus ja intuitiivisuus (energia), ajatteleva ja tunteva (luonne), arvosteleva ja etsivä (taktiikka) sekä itsevarma ja sekasortoinen (identiteetti). Luokkiin sijoittuminen ei kuitenkaan ole kiinteää, saati polarisoitunutta, ja usein täysiin ääripäihin ei sijoituta. Asteikko on liukuva kuten jana, jonka toisessa päässä on esimerkiksi introversio ja toisessa ekstroversio. (Lim 2020; 16Personalities. Articles. Our theory.; Cain 2013, 2–3, 104–105; Cain 2016, 7.)

Lim (2020) toteaa, että yksilön Big Five -persoonallisuuspiirteet pysyvät kohtalaisen vakaina koko aikuisiän. Persoonallisuuspiirteet ovat osittain periytyviä ja osittain ympäristön vaikutuksesta kuten kasvatuksesta muodostuvia – persoonallisuuspiirteiden periytyvyys on noin 40–50 prosentin vaiheilla. Periytyvyys ei kuitenkaan ole ylivoimaista ympäristön vaikutukseen nähden. Yleisesti tärkein ja määrittävin persoonallisuuden ominaispiirre on kuitenkin sijoittuminen introvertti-ekstrovertti-skaalalla. Intro- ja ekstroversio vaikuttaa muun muassa yksilön ystäväpiiriin valikoitumiseen, ammatinvalintaan, todennäköisyyteen harrastaa liikuntaa tai pohtia ”entä jos?” -kysymyksiä. (Lim 2020; 16Personalities. Articles. Our theory.; Cain 2013, 2–3, 104–105; Keltikangas-Järvinen 2019, 209.)

4.2 Introversio

Introversio on osa ihmisen persoonallisuutta, ja on todettu, että introverteja on väestötasolla kolmanneksesta puoleen koko väestöstä. Määrään vaikuttaa jonkin verran maantieteellinen alue, jossa ollaan: introversio on vallitsevampi Aasiassa ja Afrikassa, kun taas Eurooppa ja Amerikka ovat väestöltään ekstroverttipainotteisempia. Yleisesti länsimainen yhteiskunta kannattaa ekstrovertti-ihannetta ("Extrovert Ideal"), jossa ihanteellinen ihminen on ulospäinsuuntautunut riskinottaja, sosiaalinen tiimityöskentelijä ja parrasvaloista nauttiva johtohahmo. Tällaisessa yhteiskunnassa introversio, herkkyys, vakavuus ja ujous jäävät toissijaiseksi – niin vahvasti, että jopa termi introvertti on vahvasti leimaantunut ja luo mielikuvia hajuttomista, mauttomista ja värittömistä ihmisistä. (Cain 2013, 3–5, 29; Cain 2016, 10.)

Kuvaavaa introverteille on, että he monesti nauttivat yksinolosta, ja vähintäänkin tarvitsevat omaa aikaa kerätäkseen sosiaalisia voimavarojaan. Introverteille on luontevampaa käyttää sosiaalista energiaansa pienissä ryhmissä tai kahden kesken toimimiseen lähipiirin, ystävien tai työtovereiden kanssa. Monelle introvertille on luontevampaa kuunnella muita kuin olla itse äänessä ja ajatella ennen puhumista. Monesti voikin vaikuttaa siltä, että introvertti on jopa etäinen ja varautunut, kun tämä ei ekstrovertin tapaan syöksy sosiaalisiin tilanteisiin. Introvertit monesti työskentelevät tehtävä kerrallaan, keskittyen rauhassa käsillä olevaan työhön. Introvertit pitävät tilanteista, joissa ei ole liikaa ärsykejä, mikä voi monesti ilmetä ulkopuoliselle tarkkailijalle ujoutena. Introversio ei kuitenkaan tarkoita ujoutta: ujo ihminen pelkää sosiaalista paheksuntaa tai nöyryytystä. Näin ollen voi olla ei-ujoja introverteja, joihin muiden mielipiteet eivät vaikuta kuten voi myös olla ujoja ekstroverteja, jotka ovat ulospäinsuuntautuneita, mutta kauhistuvat muiden arvioissa heitä. Monet introvertit ovat myös erityisen herkkiä, sellaisia henkilöitä, jotka kokevat ja tuntevat vahvemmin ja nopeammin. Usein, vaikkei kuitenkaan aina, introversioon liittyy vahvasti niin ujous kuin erityinen herkkyyskin. (Cain 2013, 11–12, 14–15; Cain 2016, 4–6; Keltikangas-Järvinen 2019, 186.)

Ryhmässä voi vaikuttaa, että introverteilla ei oikeastaan ole mitään sanottavaa. Monesti kyseessä on kuitenkin vain se, että introvertti ei halua tuoda ajatuksiaan esiin ihmisjoukon edessä. Usein myös puheliaat ekstrovertit eivät yksinkertaisesti jätä tarpeeksi puhetilaa hiljaisemmille, pohtivaisille introverteille. Introvertin ja ekstrovertin muodostamassa työparissa ekstrovertti voi luonteensa omaisesti helposti lähteä johtamaan toimintaa, jolloin introvertti voi jäädä ekstrovertin ajatusten toteuttajaksi ja tietyllä tavalla tämän assistentiksi työparin sijasta. Huonosti toimivissa ryhmissä hiljaiset joutuvat monesti tahtomattaan yliajatuiksi, kun äänekkäämmät päättävät kaikkien puolesta eikä hiljainen uskalla sanoa vastaan. Parhaiten toimivat ryhmät ovat kuitenkin sellaisia, joissa on sekoitus sekä introverttiä ekstroverttejä – näin ryhmä saa enemmän erilaisia näkökulmia ja asian tarkastelu laajemmin onnistuu paremmin. Introverttien ryhmäkeskustelut painottuvatkin ideointiin ja kehittämiseen. (Cain 2016, 48–50; Keltikangas-Järvinen 2019, 262.)

4.3 Ekstroversio

Ekstroversio on introvertti-ekstrovertti-skaalan toinen pää, ja tyyppinä ekstrovertti on länsimaisessa yhteiskunnassa ihannoitu. Kuvaavaa ekstroverteille on se, että he saavat energiaa sosiaalisesta toiminnasta ja ihmisten seurassa oleskelusta. Monesti ekstroverttejä kuvataan sosiaalisiksi, ulospäinsuuntautuneiksi, rohkeiksi sekä myös joskus ”juhlien hengeksi”. Usein ekstrovertit puhuvat ennen kuin ajattelevat ja pitävät enemmän puhumisesta kuin kuuntelemisesta. Siinä missä introvertit tarvitsevat paljon omaa aikaa kerätäkseen sosiaalisia voimavarojaan, ekstrovertit voivat tylsistyä tai ahdistua liiallisesta yksinolosta. Monet ekstrovertit ovat myös herkkiä ottamaan riskejä, eivätkä uudet asiat, tapahtumat tai kokemukset heitä herkästi hetkauta. Monesti ekstrovertit kokevat tarvetta saada uusia, jännittäviä kokemuksia, ja he voivatkin usein toimia hetken mielijohdeesta ”fiilispohjalla”. Ekstrovertit pitävät myös introvertteja todennäköisemmin erilaisista ryhmätoiminnoista ja työskentelevät mieluummin ryhmässä kuin yksin. Lisäksi ekstrovertit tekevät monesti nopeita päätöksiä ja suoriutuvat tehtävistään vauhdilla. Tutkimuksessa, jossa todettiin herkästi reagoivien taaperoiden kasvavan

introverteiksi, huomattiin, että matalasti reagoivat lapset, eli lapset, jotka reagoivat heikommin ärsykeisiin, kasvoivat ekstroverteiksi. On myös todettu, että kaikista matalimmin reagoivat lapset kasvoivat rohkeiksi ekstroverteiksi. (Holland 2018; Psychology Today. Basics. Extroversion; Cain 2013, 11, 99–104, 109; Keltikangas-Järvinen 2019, 225–226.)

Ekstroversio, niin kuin mikä tahansa muukin persoonallisuuden piirre, vaikuttaa ihmisen käyttäytymiseen. Tutkimuksissa on havaittu, että ekstrovertit ovat taipuvaisempia kuvaamaan kokemuksiaan positiivisemmin ja kokemaan korkeampaa itseluottamusta kuin introvertit. Työelämässä ekstrovertti löytyy todennäköisemmin johtavasta roolista, sillä ekstrovertit asettavat itsensä usein ryhmätilanteisiin. Johtajana ekstrovertti osallistuu itse toimintaan, suuremmissa määrin kuin johtotasemassa oleva introvertti. Myös toimissa, joissa on paljon vuorovaikutusta muihin ihmisiin, ekstroverteilla on taipumusta onnistua introvertteja paremmin. Rutiineja sisältävät toimet taas voivat helposti muodostua ekstroverteille kyllästyttyviksi. Lisäksi ekstrovertit ovat introvertteja joustavampia, ja kehittävätkin usein innovatiivisia ratkaisuja ongelmiin. (Guy-Evans 2020; Holland 2018; Psychology Today. Basics. Extroversion; Keltikangas-Järvinen 2019, 226, 259)

5 PROSESSIN KUVAUS JA MENETELMÄ

5.1 Opinnäytetyön tavoite ja tutkimuskysymykset

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää, miten nuoret kokevat osallisuutta seurakunnan toiminnassa, ja korreloituuko nuoren ulospäinsuuntautuneisuus osallisuuden kokemuksen kanssa. Selvitimme, millaisena nuoret kokevat osallisuuden seurakunnan eri nuortentoiminnoissa, ja kokevatko he olevansa vaikuttamassa päätöksiin esimerkiksi toiminnan sisällön suhteen. Aiheen valinta nousi omakohtaisista kokemuksista: olemme entisiä seurakuntanuoria, ja omaammekin kaikki jonkinlaisen kokemuksen osallisuudesta seurakunnan nuorten toiminnassa.

Lisäksi mielenkiinto osallisuuden ja intro- ja ekstroversion väliseen yhteyteen nousi omista kokemuksistamme, joissa ilmeni niin negatiivisia kuin positiivisiakin yhteyksiä ulospäinsuuntautuneisuuden ja osallisuuden kokemuksen välille. Osallisuuden merkitystä on nostettu seurakunnan työssä tärkeäksi tekijäksi. Vaikka tämä otettaisiin huomioon seurakunnan toiminnan suunnittelussa, on eri asia, kokevatko seurakuntalaiset osallisuutta. Siksi on hyvä selvittää, että työntekijöiden ajatus osallisuutta vahvistavasta toiminnasta välittyy myös konkreettisesti nuorille. Opinnäytetyömme tutkimuskysymykset ovatkin seuraavat:

1. Miten seurakunnan nuorten toiminnassa mukana olevat nuoret kokevat osallisuutta?
2. Millainen suhde nuorten osallisuudella ja ulospäinsuuntautuneisuudella (intro- ja ekstroversio) on?
3. Millaisena nuoret kokevat osallisuuden ja vaikutusmahdollisuutensa seurakunnan nuorten toiminnassa?

Tutkimuksesta ja sen tuloksista toivomme olevan hyötyä seurakunnan työntekijöille, kun he suunnittelevat toimintaa ja haluavat ottaa nuoret mukaan suunnitteluun. Toivomme tutkimustulostemme mahdollistavan tasavertaisten osallisuuden kokemusten luomista erilaisille nuorille seurakunnan toiminnassa. Seurakunnalle käytännön hyötyä tuloksista voi olla muun muassa nuorten toiminnan suunnitteluun, kun saadaan ajantasaista tietoa nuorten osallisuuden kokemuksista sekä nuorten ulospäinsuuntautuneisuuden vaikutuksesta osallisuuteen. Seurakunnille koituvan käytännön hyödyn lisäksi opinnäytetyön tavoitteena on ollut edistää tekijöiden ammatillista kasvua prosessin aikana.

5.2 Tutkimuksen tarkoitus

Tutkimuksen tarkoituksena oli toteuttaa kyselymuotoinen tutkimus seurakuntien toiminnassa mukana oleville nuorille. Kysely pohjautui vahvasti tutkimuskysymyksiimme, ja saamiemme tulosten pohjalta pystyimme arvioimaan tutkimuskysymyksiämme suhteessa vastaajien kokemuksiin. Kysely toteutettiin Webropol-kyselytyökalun avulla, ja tulosten analysointiin hyödynnettiin Webropolin tarjoamia työkaluja.

Tavoitteena oli toteuttaa tutkimus sekä Espoonlahden että Helsingin Mikaelin seurakunnissa. Selvitimme anonyymien Webropol-kyselyyn avulla nuorten ulospäinsuuntautuneisuutta, osallisuuden kokemuksia toiminnassa sekä vaikutusmahdollisuuksia toiminnan sisältöihin liittyen. Vastausaikaa oli kahdesta kolmeen viikkoa, ja seurakuntien yhteyshenkilöt välittivät kyselylinkin nuorille. Loppujen lopuksi saimme vastauksia vain Mikaelin seurakunnasta, eli käytännössä tutkimus ei toteutunut Espoonlahden seurakunnassa.

5.3 Kyselyn suunnittelu

Suunnittelimme kyselymme (liite 1) vahvasti tutkimuskysymystemme pohjalta. Koska tutkimukseemme liittyi myös tarve tiedolle nuorten persoonallisuuspiirteistä, tarvitsimme tavan saada luotettavaa ja objektiivista tietoa. Tähän ratkaisuna pyysimme heitä ennen kyselymme vastaamista tekemään 16 Personalities-persoonallisuustestin, joka pohjautuu Big Five –teoriaan. Kyselyn alkuun sijoitimme persoonallisuuteen liittyvät kysymykset, joilla selvitimme vastaajien persoonallisuustyyppin sekä nuoren oman kokemuksen saamastaan persoonallisuustyyppistä. Tämän jälkeen selvitimme nuorten seurakuntaan liittyviä taustatietoja, eli seurakunnan, jonka toimintaan nuori osallistuu, sekä ajan, jonka nuori on ollut toiminnassa mukana.

Taustatietojen kartoituksen jälkeen alkoivat tutkimuskysymyksiimme pohjautuvat kysymykset. Selvitimme aluksi nuorten kokemuksia samanarvoisuudesta ryhmän sisällä, ja pyysimme heitä tarvittaessa tarkentamaan vastaustaan kysymystä seuranneella avoimella tekstiruudulla. Tämän jälkeen kartoitimme, haluavatko nuoret tuoda esiin mielipiteitään toiminnan suunnittelua kohtaan, ja kuinka he käytännössä kokevat osallisuutensa toiminnan suunnittelussa. Loppuun sijoitimme avoimen kysymyksen, jossa nuoret saivat esittää toiveita siitä, miten työntekijät voisivat huomioida nuorten toiveita ja ajatuksia paremmin.

5.4 Kyselytutkimus menetelmänä

Kyselytutkimus on enimmäkseen määrällistä tutkimusta, jossa sovelletaan tilastollisia menetelmiä. Aineistot koostuvat pääsääntöisesti kyselyssä mitatuista luvuista ja numeroista. Vastaukset ovat numeroita, vaikka kysymys onkin sanallinen. Kyselytutkimuksessa voi myös olla sanallisia vastauksia vaativia kysymyksiä, jos kysymyksen vastauksen esittäminen numeroina olisi epäkäytännöllistä (Vehkalahti 2014, 13). Kyselytutkimus ei kuitenkaan ole aina vain määrällistä tutkimusta. Avoimien kysymysten takia se voidaan luokitella myös laadulliseksi tutkimukseksi.

Mittaus tapahtuu kyselylomakkeella, joka on kokoelma mittareita ja yksittäisiä kysymyksiä. Mittarit koostuvat kysymyksistä ja väitteistä. Näiden laatimiseen liittyy kuitenkin sekä sisällöllisiä että tilastollisia haasteita. Kyselytutkimuksessa käytetään enimmäkseen suljettuja osioita, mutta avoimiakin osioita tarvitaan. Molemmissa on sekä hyvät että huonot puolensa. Esimerkiksi valmiit vastausvaihtoehdot helpottavat tilastointia ja helpottavat siksi tiedon käsittelyä suuresti. Avoimilla vastauksilla saadaan taas kuitenkin yksityiskohtaisempaa dataa. (Vehkalahti 2014, 17, 25)

Mittaus kyselytutkimuksessa ei ole kuitenkaan yksinkertaista. Mittausten luotettavuuteen ja laatuun vaikuttavat sisällölliset, tilastolliset, kulttuurilliset, kielelliset ja teknisetkin seikat. Mittaus on ainutkertaista, eikä huonosti mitattuja osioita voi myöhemmin parantaa millään menetelmällä. Mittauksen luotettavuudessa puhutaan validiteetista ja reliabiliteetista. Edeltävää määritellään toisinaan pätevyudeksi ja jälkimmäistä joko luotettavuudeksi tai toistettavuudeksi. Mittauksen ohella myös tiedonkeruu on merkittävä epävarmuuden aiheuttaja. Tutkimuksen kokonaisluotettavuus edellyttää luotettavuutta sekä mittaukselta että tiedonkeruulta. (Vehkalahti 2014, 40–41)

5.5 Menetelmän valinta

Johtuen edeltävän kappaleen perusteluista kyselytutkimuksen puolesta, valitsimme alustaksemme Webropol-kyselytutkimusalustan. Webropol on kotimainen kysely- ja raportointityökalu, jolla on yli 70 000 tyytyväistä käyttäjää ympäri maailmaa. Webropol markkinoi itseään helppokäyttöisenä ja monipuolisena, sekä luotettavana ja turvallisena valintana kyselyiden tekemisessä. Tämä mahdollistaa juuri asiakkaan tarpeisiin muokattavan alustan teettää juuri sellaisia kyselyitä, kun on tarpeen. (Webropol. Tuotteemme)

Webropol oli ryhmällemme jo entuudestaan tuttu, ja siellä kyselyn luominen, hallinnointi sekä tulosten analysointi oli tarpeidemme mukaista. Kyselytutkimus toteutettiin täysin verkkovälitteisesti. Kysely oli helppo toteuttaa laajemmassakin skaalassa, ja mahdollisti otannan hankinnan useammasta paikasta rajoittumatta vain yhteen seurakuntaan. Valitsimme menetelmäksemme anonyymin kyselytutkimuksen, sillä kysely on yksinkertainen tapa tavoittaa nuoret, etenkin kun saa vastata kertomatta nimeään. Kyselytutkimus oli myös meidän kannaltamme sujuva tapa suorittaa tutkimusta, sillä yhteydenpito seurakuntiin mahdollistui mutkattomasti sähköpostin kautta. Lisäksi COVID-19-pandemian vuoksi emme voineet mennä seurakuntiin paikan päälle, mutta kyselyn toteuttaminen onnistui joka tapauksessa.

Kyselytutkimuksemme kohteena olivat 15–18-vuotiaat nuoret, joten emme tarvitse nuorten huoltajien suostumusta. Luonnollisesti nuori sai kuitenkin itse päättää, halusiko hän osallistua tutkimukseemme. Koska kyselymme toteutettiin verkossa Webropol-kyselynä, nuorten oli helppo tehdä osallistumispäätös, sillä kysely jaettiin nuorille linkin välityksellä. Informointi kyselystä tapahtui myös sähköpostin ja WhatsAppin välityksellä, ja kirjoitimme nuorille toimitettavaan viestiin selkeän kuvauksen tutkimuksestamme sekä selkeät ohjeet kyselyn täyttöön.

Lähetimme kyselyn linkin ja ohjeistuksen sisältävän sähköpostin seurakuntien yhteyshenkilöille, jotka sitten välittivät sen edelleen seurakunnan nuorille. Näin pystyimme hyödyntämään seurakunnan omia rekistereitä, eikä meille tullut kerättäväksi tai valvottavaksi omaa henkilörekisteriä. Emme keränneet kyselyssämme

henkilötietoja, ja yksikään vastaaja ei ollut tunnistettavissa vastausten perusteella, vaikka pystyimme tarkastelemaan yksittäisten henkilöiden antamia vastauksia erillään kaikista vastuksista.

5.6 Kyselyn toteutus

Toteutimme tutkimuksen 5.3.–21.3.2021 välisenä aikana. Tavoitteena oli toteuttaa kysely sekä Espoonlahden että Helsingin Mikaelin seurakunnille, mutta valitettavasti emme saaneet Espoonlahden seurakunnasta lopulta yhtään vastausta. Saimmekin kaikki vastaukset Mikaelin seurakunnalta. Toimitimme sähköpostilla molemmille seurakuntien yhteyshenkilöille valmiit viestit linkkeineen, jotka he sitten laittoivat eri nuorten WhatsApp-ryhmiin jakoon. Viikon jälkeen lähetimme vielä muistutusviestit, jotka myös menivät nuorille jakoon. Jouduimme kuitenkin venyttämään vastausaikaa Espoonlahden osalta vielä viikolla aina 28.3.2021 asti. Toivomme oli, että viimeisellä muistutusviestillä olisimme voineet saada edes vähän vastauksia, mutta tämä ei lopulta toteutunut. Seurakunnan työntekijä osasi kertoa, että nuoria on koronan aikana ollut todella vaikea saavuttaa, eikä heitä ole hirveästi osallistunut järjestettyihin toimintoihin.

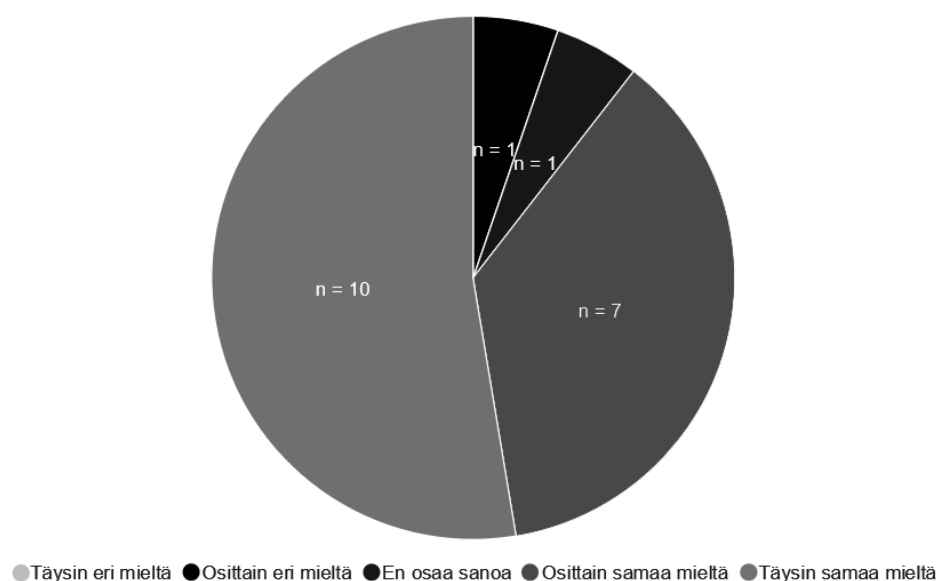
6 OPINNÄYTETYÖN TULOKSET

Kyselymme toteutettiin Webropol-kyselynä, mikä mahdollisti tulosten analysoinnin Webropolin tarjoamilla työkaluilla. Vastausten analysointiin käytimme Webropolin Text Mining –toimintoa, jossa tuloksia pystyy sekä tarkastelemaan että vertailemaan. Lisäksi hyödynsimme Webropolin automaattisesti luomia kuvaajia aineiston prosentillisten osuuksien analysoinnissa.

Saimme yhteensä 19 vastausta kyselyymme, joka on hieman alle neljannes Helsingin Mikaelin seurakunnan nuorista. Vastauksista saatiin kuitenkin hyvä

jakauma erilaisia vastaajia. Lähes puolet vastaajista olivat ensimmäistä vuotta toiminnassa (9), reilu kolmannes toista vuotta (7) ja loput olivat kolmatta vuotta (3). Pääosin vastaajat olivat tyytyväisiä 16Personalities-testin antamaan persoonallisuustyyppiin, ja kysymykseen ”Koen, että saamani tulos kuvaa minua hyvin” vain yksi vastasi neutraalisti ”ei samaa eikä eri mieltä”. Tarkentavassa kysymyksessä hän kuitenkin selitti miten muuttaisi vain pieniä tekijöitä testin antamaan kuvaukseen. Mittari, joka meitä eniten kiinnosti, oli se, miten introvertit ja ekstrovertit jakautuivat vastaajien kesken. Introversion puolella olevia persoonallisuustyyppisiä oli vastaajista seitsemän, eli reilu kolmannes.

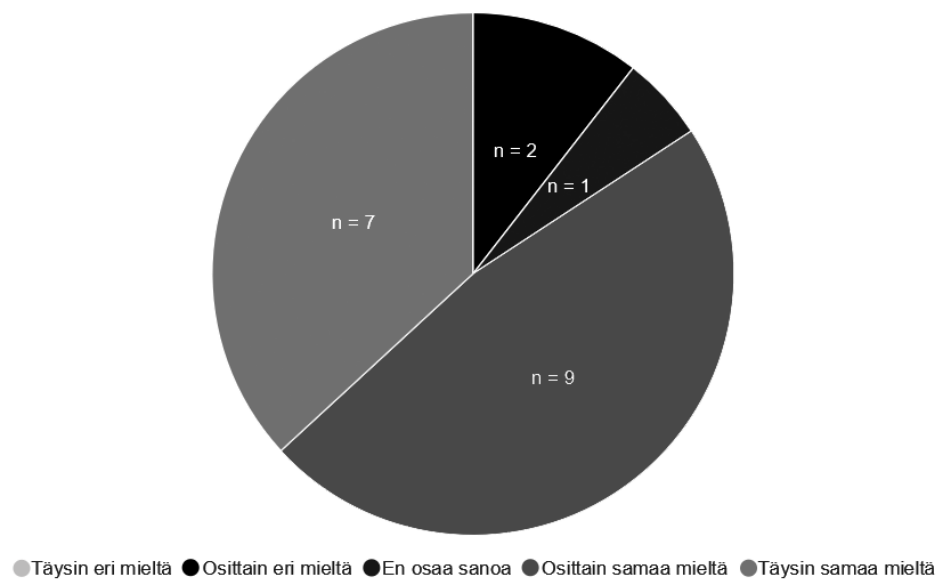
Näistä kyselyn introverteista meitä kiinnosti, miten he kokevat ryhmään kuulumisensa ja kuinka he kokevat heidän ajatusten ja ideoiden kuuntelemisen. Kaikista 19:sta vastaajasta vain yksi ei ollut samaa mieltä kysymykseen ”Pidän itseäni samanarvoisena kuin muita ryhmän jäseniä”, ja yksi ei osannut sanoa (Kuvio 1). Nämä molemmat vastaukset tulivat kuitenkin henkilöiltä, jotka identifioivat itsensä enemmän introvertiksi. Kaikista vastaajista kuitenkin seitsemän oli ”osittain samaa mieltä” ja kymmenen ”täysin samaa mieltä”. Tämä yksi vastaaja, joka oli osittain eri mieltä, kertoi kuitenkin tarkentavassa jälkikysymyksessä pitävänsä vanhempia isosia arvokkaampina ryhmän jäseninä. Vastaaja itse oli ensimmäisen vuoden isonen.

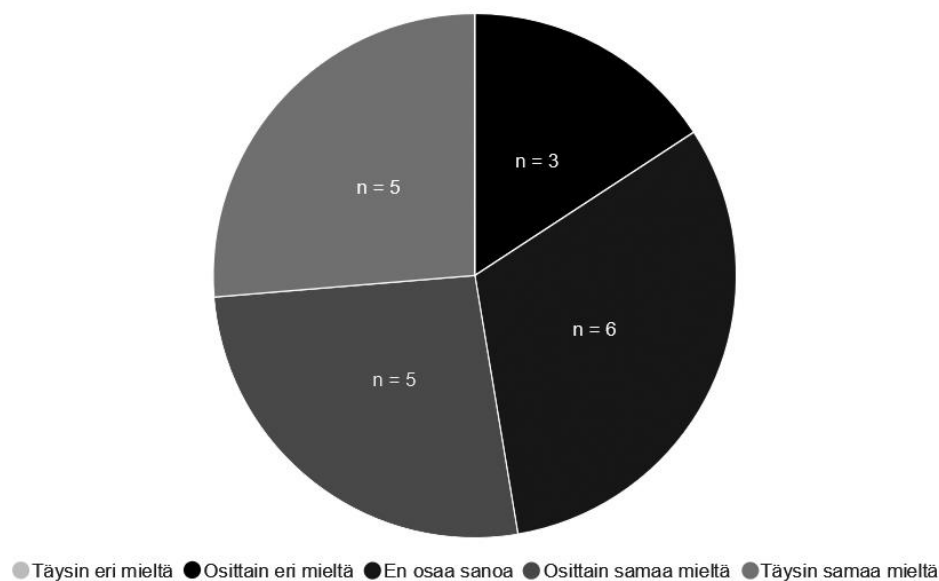
Kuvio 1. ”Pidän itseäni samanarvoisena kuin muita ryhmän jäseniä”

Suurin osa vastaajista (16) koki haluavansa tuoda esiin jossain määrin mielipiteitään toiminnan suunnittelusta (Kuvio 2). Vain kaksi vastaajaa valitsi vaihtoehdon “Osittain eri mieltä”. Käytännön kokemus toiminnan suunnitteluun osallistumisesta johti kuitenkin suurempaan hajontaan (Kuvio 3). Lähes kolmannes (6) vastaajista valitsi vaihtoehdon “En osaa sanoa”, mutta kuitenkin yhteensä 10 vastaajista oli osittain tai täysin samaa mieltä. Kolme vastaajaa oli osittain eri mieltä. Aineistosta ilmeni, että osallisuus toteutuu kyllä toiminnassa, mutta vaikuttaa siltä, että nuoret eivät välttämättä aina näe, mitä osallisuuteen kuuluu. Vastaukset eivät myöskään tuoneet esille merkittävää eroa siinä, miten introvertit ja ekstrovertit kokivat osallisuuden tunnetta. Kolme introverttia vastasi “En osaa sanoa”, mikä oli puolet kyseisen vastausvaihtoehdon valinneista. Lisäksi vain yksi introvertti vastasi “Osittain eri mieltä”, kun kyseisen vastausvaihtoehdon oli valinnut yhteensä kolme henkilöä.

Kuvio 2. “Haluan tuoda mielipiteitäni esille nuortentoiminnan ja/tai isostoiminnan suunnittelussa”

Kuvio 3. "Koen olleeni osallisena nuorten toiminnan ja/tai isostoiminnan suunnittelussa"

Viimeisessä kysymyksessä "Miten toivoisit työntekijöiden huomioivan sinun toiveesi ja mielipiteesi?" vastaajista yhdeksän eivät vastanneet tai kommentoivat olevansa tyytyväisiä nykyiseen tilanteeseen. Loput kymmenen antoivat joitakin tapoja, miten he kokisivat tulevansa paremmin kuulluiksi toiminnan suunnittelussa. Eniten haluttiin, että nuoren antamat palautteet ja toiveet kuultaisiin ja niihin reagoitaisiin. Yksi vastaaja myös osasi mainita, että työntekijöiden olisi hyvä kertoa, jos idea tai toive ei jostain syystä ole toteutuskelpoinen. Selvästi nuoret toivovat suoraa reagointia heidän ideoihinsa. Tämä ei aina välttämättä ole mahdollista, etenkin jos ideoita ja mielipiteitä kysellään yleisesti eikä suoraan henkilökohtaisesti. Toinen vastaaja oli toivonut, että ideoista voitaisiin keskustella yhdessä, jolloin ideoita voitaisiin parannella ja muokata toimiviksi. Yksi vastaaja, joka sattui olemaan introvertti, ehdotti myös nimettömiä kyselyitä tapana tuoda ideoita esille.

Kokonaisuudessaan viimeisen kysymyksen kehitysideat tulivat enimmäkseen ekstroverteiltä. Seitsemästä introvertista yksi ehdotti nimettömiä kyselyitä, toinen toivoi enemmän toimintaa, johon vaikuttaa, ja kolmas vastasi pidemmin siitä, miten nuorten ideoita pitää ottaa vakavasti, vaikka ne olisivatkin mahdottoman kuuloisia. Loput neljä eivät joko vastanneet tai olivat tyytyväisiä nykyiseen

tilanteeseen. Näistä huolimatta introverttien yleinen kokemus osallisuudesta vaikutti kohtalaisen positiiviselta. Kaiken kaikkiaan nuoret vaikuttivat, persoonallisuuspiirteistä huolimatta, kokevan osallisuutta seurakunnan toiminnassa.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET, POHDINTA JA ARVIOINTI

7.1 Johtopäätökset

Pääosin seurakunnan nuoret kokevat osallisuuden tunnetta, ja heillä on mahdollisuuksia vaikuttaa toimintaan. Silläkään ei ollut huomattavaa eroa, oliko vastaaja enemmän introvertti vai ekstrovertti. Parannusehdotuksia saatiin viimeisessä kyselyksessä, ja näitä viemme eteenpäin seurakunnan työntekijöille, minkä pohjalta he voivat pohtia toimintansa kehitystä. Mielestämme tulokset ovat positiivisia, vaikkakin vastausten määrä jäi vähäiseksi. Suurimmaksi harmiksi jäikin se, että saimme vastauksia vain yhdestä seurakunnasta. Emme siis voi havainnoida vastausten tuomaa lopputulosta muuten kuin kohdistamalla havainnot vain siihen seurakuntaan, josta saimme vastaukset. Useammasta seurakunnasta vastausten saaminen olisi antanut laajemman kuvan siitä, pitävätkö johtopäätöksemme paikkaansa molemmissa seurakunnissa, vai onko seurakuntien välillä isoja eroja.

Käytännössä opinnäytetyömme tuloksia ei voida yleistää tai soveltaa, edes Mikaelin seurakunnassa, josta kaikki kyselyvastaukset saatiin. Vastausdatasta Mikaelin seurakunta voi saada suuntaa siihen, mitä heidän toiminnassaan olevat nuoret saattaisivat toivoa toiminnalta. Sovellettavissa olevaa kuitenkin on luomamme kysely, jota suoraan käyttäen tai johon oman kyselynsä perustaen seurakunnat voivat oma-aloitteisesti kartoittaa toimintaansa osallistuvien nuorten kokemuksia. Välitämme kyselypohjan Espoonlahden seurakunnalle tähän tarkoitukseen heidän pyynnöstään.

7.2 Prosessin toteutumisen reflektointi ja jatkokehitysideat

Kyselyn otanta jäi loppujen lopuksi vain yhden seurakunnan varaan, mutta siihen todennäköisesti vaikutti suurelta osin tämänhetkinen koronatilanne, josta johtuen emme esimerkiksi päässeet seurakuntiin paikanpäälle kertomaan opinnäytetyöstämme tarkemmin. Seurakunnat olivat kuitenkin jakaneet kyselylinkkiä WhatsApp-ryhmiin, mutta nuoria on tällä hetkellä jokseenkin vaikea tavoittaa, kun seurakunnilla ei ole normaalia toimintaa vaan kaikki tapahtuu internetin kautta. Onnekaista kuitenkin oli, että lähdimme alusta alkaen hankkimaan aineistoa kahdesta seurakunnasta – jos olisimme keskittäneet aineiston hankkimisen vain pääyhteistyöseurakuntaamme Espoonlahteen, olisimme voineet jäädä täysin ilman tuloksia.

Vaikka työstämme saatuja tuloksia ei voida yleistää, esitämme jatkokehitysehdotuksena yhteistyöseurakunnille kartoitusta nuorten mielipiteistä toiminnan kehittämiseen liittyen. Kartoituksen voisi toteuttaa esimerkiksi suorittamalla anonyymillä kyselyn nuorille, jossa he voivat tuoda esiin mielipiteitään toiminnasta sekä siitä, mitä seurakunnassa voitaisiin tehdä lisää. Tämän jälkeen voitaisiin pitää tapaaminen nuorten kanssa, jossa yhdessä käsiteltäisiin kyselystä ilmenneitä ajatuksia ja toiveita sekä mahdollisuuksia käytännössä toteuttaa näitä ideoita. Lisäksi tästä opinnäytetyöstä saatuja tuloksia ja tutkimustapaa voidaan jakaa seurakunnille, mikäli he haluavat selvittää omassa toiminnassaan nuorten osallisuuden toteutumista.

7.3 Tavoitteiden arviointi ja tulosten pohdinta

Opinnäytetyömme tarkoituksena oli selvittää, miten nuoret kokevat osallisuutta seurakunnan toiminnassa, ja onko nuoren ulospäinsuuntautuneisuudella (intro- ja ekstroversio) vaikutusta osallisuuden kokemuksiin. Saimme tuloksia, joista pystyimme erittelemään vastauksia tutkimuskysymyksiimme. Ensimmäiseen tutkimuskysymykseemme ”Miten seurakunnan nuortotoiminnassa mukana olevat nuoret kokevat osallisuutta?” vastauksena tuloksista ilmeni, että Helsingin

Mikaelin seurakunnassa nuoret vaikuttavat kokevan hyvin osallisuutta, niin ryhmässä kuin toiminnassa yleisestikin. Toiseen tutkimuskysymykseemme ”Millainen suhde nuorten osallisuudella ja ulospäinsuuntautuneisuudella (intro- ja ekstroversio) on?” vastauksena selvisi, ettei intro- tai ekstroversiolla ole merkittävää vaikutusta osallisuuden kokemuksiin, ainakaan saamassamme otannassa nuoria. Kolmanteen tutkimuskysymykseemme ”Millaisena nuoret kokevat osallisuuden ja vaikutusmahdollisuutensa seurakunnan nuorten toiminnassa?” vastauksena tuloksista nousi esiin, että nuoret haluavat tuoda ilmi mielipiteitään toiminnan suunnittelussa, mutta heidän kokemansa osallisuus toiminnan suunnittelussa ei ole yhtä vahvaa.

Opinnäytetyömme tavoitteisiin kuului tutkimuksemme ja saamiemme tulosten hyöty seurakunnille, erilaisten nuorten tasavertaisien osallisuuden kokemusten mahdollistaminen sekä ammatillinen kasvumme opinnäytetyön tekijöinä. Ammatillista kasvua kuvaamme erillisessä luvussa. Tavoitteemme ovat jossain määrin toteutuneet, ja saimme tuloksia, joista voi olla käytännön hyötyä Helsingin Mikaelin seurakunnalle, mutta Espoonlahden seurakunnalle taas tuloksista ei ole hyötyä. Tämä johtuu suoraan saamistamme vastauksista, joita saimme vain Mikaelin seurakunnasta – toisessa seurakunnassa ei voida hyödyntää muualta saatuja tuloksia. Kuitenkin myös Espoonlahden seurakunta hyöttyy opinnäytetyöstämme, sillä he ovat pyytäneet kyselyämme hyödynnettäväksi jatkossa samoihin teemoihin liittyen. Käytännössä emme voi opinnäytetyön tekijöinä lisätä nuorten tasavertaisia osallisuuden kokemuksia, mutta mahdollistamme tämän Mikaelin seurakunnalle välittämällä saamamme tulokset ja kehitysehdotukset eteenpäin seurakunnan työntekijöille hyödynnettäväksi toiminnassa. Koemme, että tavoitteemme aiheen tutkimisesta on melko onnistunut, vaikka prosessi ei mennyt kaikissa kohdin kuten olimme suunnitelleet ja toivoneet, opinnäytetyön tekijöistä riippumattomista syistä. Näihin syihin kuuluu etenkin kesken opinnäytetyöprosessia yllättäen koronan myötä muuttunut maailmantilanne, joka vaikutti niin seurakuntien toimintaan kuin itse opinnäytetyön tekemiseenkin.

7.4 Työn eettisyys ja luotettavuus

Valitsimme tutkimuksen menetelmäksi Webropol-kyselyn, koska saimme sillä toteutettua helposti jaettavan kyselyn. Vallitsevan koronatilanteen takia emme olisi olleet kykeneviä suorittamaan tutkimusta tai saamaan tuloksia joko fyysisin kyselylomakkein tai kasvokkain tapahtuvien haastatteluiden kautta. Webropol-alusta helpotti myös tulosten tarkastelua, analysointia ja arviointia. Saimme itse kontrolloitua kyselyn linkkiä ja sen jakamista sekä suljettua kyselylinkin, kun kyselyn vastausaika oli päättynyt. Lisäksi Webropol kerää kaikkien vastausten antamisen kestoajat, jolloin pystyi varmistamaan, ettei kyselyyn päätyneet epäilyttäviä tai kuulumattomia vastauksia. Tässä auttoi myös se, että kyselylinkki meni jakoon seurakunnan työntekijöiden toimesta heidän ylläpitämiinsä WhatsApp-ryhmiin, joissa he tiesivät mukana olevan vain seurakunnan työntekijöitä ja toiminnassa mukana olevia nuoria. Näin ollen olemme saaneet tietoa sieltä, mistä on ollut tarkoituskin (LibGuides: Tiedonhaun oppaat. Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0. Tutkimus- ja kehittämistyön luotettavuus). Haimme kyselyn teettämiseen luvan molempien seurakuntien kirkkoherroilta. Ensin olimme kuitenkin yhteydessä johtaviin nuorisotyöntekijöihin, jotta heille sopi, että teemme kyselyn heidän toiminnassaan oleville nuorille. Tällöin kirkkoherrojen vastuulle jäi vain antaa tutkimuslupa kyselylle.

Koska kyselyn linkki jaettiin vain rajatulle yleisölle, on hyvin epätodennäköistä, että vastauksiin olisi tullut ulkopuolisten vastauksia. Riski on tietysti olemassa, että joku olisi lähtenyt jakamaan linkkiä, etenkin kun kysely itse oli anonyymi. Mutta saatujen vastausten perusteella ja niiden antamisen keston aikoja tarkastellen tästä ei ole epäilystä. Kyselyn anonyymisyys kuitenkin mahdollistaa vastaajalle matalamman kynnyksen antaa rehellisempiä ja laajempia vastauksia, kun yksittäistä vastaajaa ei voida tunnistaa kyselystä. Tämä myös suojaa vastaajan yksityisyyttä. Anonymiteetin vuoksi emme myöskään joutuneet koostamaan tai hallinnoimaan omaa henkilötietorekisteriämme, mikä olisi vaatinut tarkkaa perehtymistä henkilön tietosuojaan liittyvään lakitekstiin. Myöskään henkilötietojen kerääminen ei ollut tutkimuksemme kannalta tarpeellista. (Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry 2019, 11, 13.) Vastauksia olisi voinut käyttää paremmin

hyödyksi, mikäli kaikki vastaajat olisivat vastanneet myös avoimiin kysymyksiin. Kuitenkin puolet vastaajista antoi rakentavia vastauksia näihin kysymyksiin. Tietysti tuloksiin on voinut vaikuttaa noin vuoden kestänyt etätoiminta COVID-19-viruksen aiheuttaman tilanteen takia. Seurakunnat eivät ole pystyneet järjestämään tavallista nuortentoimintaa, vaan ovat joutuneet sopeutumaan ja soveltamaan uusia toimintatapoja toimimaan etäyhteyksien välityksellä. Nuorilla ei välttämättä ole siksi ollut samanlaista intoa osallistua toimintaan. Tämä heijastui meille Espoonlahden seurakunnasta, josta emme saaneet vastauksia kyselyymme ollenkaan. Puhelussa johtavan nuorisotyönohjaajan kanssa hän totesi, että ”koronan aikana on ollut todella vaikea tavoittaa nuoria toiminnalla” (Henkilökohtainen tiedonanto, Stella Björkholm, 12.3.2021).

7.5 Ammatillinen kasvu

Olemme peilanneet työtämme ja prosessiamme sosionomin kompetensseihin eli osaamisvaatimuksiin. Kompetensseihin kuuluu kuusi eri osa-aluetta, joita hyödyntäen pohdimme tässä työtämme. Lisäksi olemme hyödyntäneet pohdinnassamme myös nuorisotyönohjaajan ydinosaamiskuvauksia. Opinnäytetyömme tavoitteena oli kartoittaa, miten hyvin seurakunnan nuorisotyön asiakkaat, eli nuoret, kokevat kuuluvansa ja tulevansa osallisiksi toiminnassa. Näin voidaan hyvin saada myös niiden ääni kuuluviin, joiden ääni ei normaalisti välttämättä toiminnassa kuulu. Seurakunnan ja sosiaalialan työntekijät myös hyötyvät tästä paljon, koska he voivat reflektoida oman toimintansa suunnittelua ja toteutusta mahdollistaen osallisuuden tunteen mahdollisimman monelle. Osallisuuden mahdollistaminen myös edistää yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa nuorten välillä, kun mahdollisimman moni nuori saa samankaltaisia, positiivisia kokemuksia osallisena olosta. Samaa toimintamallia voi myös laajentaa muihinkin sosiaalialan ja seurakunnan toimintamuotoihin, ei vain seurakunnan nuorisotyöhön. Silloin pitää vain muokata kysely omalle asiakaskunnalle kohdistetummaksi. Tällaisella yhteisellä strategialla voidaan paremmin pyrkiä asiakkaan huomioimiseen ja osallistamiseen, mikä osittain kuuluu sosionomin kompetenssien lisäksi myös kirkon

strategiaan tällä hetkellä. (Diak. Opiskelu. Opiskelijan polku. Opintojen suorittaminen. Arviointi. Osaamisvaatimukset; Suomen ev.lut. kirkko 2020a.)

Nuorisotyönohjaajan ydinosaimisia peilaten ryhmällämme on tapahtunut myös ammatillista kasvua. Seurakunnan nuorisotyö on todella vuorovaikutteista nuorten kanssa, ja sen takia heidän mielipiteidensä kuunteleminen on erittäin tärkeää. Vuorovaikutuksen ylläpito toiminnassa pitää toiminnan mieluisena nuorille ja innostaa heitä osallistumaan enemmänkin seurakunnan toimintaan. Näin myös mahdollistetaan uusien toimintamuotojen kehittyminen, eikä kangistuta vanhoihin malleihin, jotka eivät välttämättä palvele nuoria niin tehokkaasti. Vuorovaikutuksella mahdollistetaan myös nuorille vaikuttaminen toimintaan ja muihin heitä koskeviin asioihin seurakunnassa. Osallisuuden kokemuksia mahdollistava yhteisö muodostuu nuorille seurakunnassa yhdessä, keskustellen ja kuullen myös nuorten mielipiteet. (Suomen ev.lut. kirkko 2020b, 10, 12, 20.)

LÄHTEET

- 16Personalities. Articles. Our theory. Saatavilla 6.4.2021 <https://www.16personalities.com/articles/our-theory>
- Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvosto Arene ry (2019). Ammattikorkeakoulujen opinnäytetöiden eettiset suositukset. Saatavilla 25.8.2021 https://www.arene.fi/wp-content/uploads/Raportit/2020/AMMATTI-KORKEAKOULU-JEN%20OPINN%C3%84YTET%C3%96IDEN%20EETTI-SET%20SUOSITUKSET%202020.pdf?_t=1578480382
- Cain, S. (2013). *Quiet: The Power of Introverts in a World That Can't Stop Talking*. New York: Broadway Books
- Cain, S. (2016). *Quiet Power. Growing Up As an Introvert in a World That Can't Stop Talking*. Great Britain: Penguin Random House UK
- Diak. Opiskelu. Opiskelijan polku. Opintojen suorittaminen. Arviointi. Osaamisvaatimukset. Saatavilla 19.4.2021 <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijan-polku/opintojen-suorittaminen/arviointi/osaamisvaatimukset-sosionomi/#759f5609>
- Greenberg, J., Schmader, T., Arndt, J. & Landau, M. (2018). *Social Psychology. The Science of Everyday Life*. New York: Worth Publishers.
- Gretchel, A. (2002). Kunnallisen nuorten osallisuus ympäristön perustaminen. Teoksessa A. Gretschel (toim.), *Lapset, nuoret ja aikuiset toimijoina: artikkeleita osallisuudesta* (s. 48–62). Helsinki: Humanistinen ammattikorkeakoulu.
- Guy-Evans, O. (9.11.2020). Introvert and Extrovert Personality Traits. Saatavilla 6.4.2021 <https://www.simplypsychology.org/introvert-extrovert.html>
- Haaraoja, J. (2016). *Isona osana. Tutkimus isosten osallisuudesta Hyvinkään seurakunnassa* (Opinnäytetyö, Diakonia-ammattikorkeakoulu, sosiaalialan koulutusohjelma). Saatavilla <https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/117774/Isona%20osana.pdf?sequence=1>

- Helkama, K., Myllyniemi, R., Liebkind, K., Ruusuvuori, J., Lönnqvist, J-E., Hankonen, N., Renvik, T., Jasinskaja-Lahti, I. & Lipponen, J. (2020). *Johdatus sosiaalipsykologiaan*. Helsinki: Edita.
- Holland, K. (30.7.2018). Are you an extrovert? Here's how to tell. Saatavilla 6.4.2021 <https://www.healthline.com/health/what-is-an-extrovert>
- Keltikangas-Järvinen, L. (2019). *Ujot ja introvertit*. Helsinki: WSOY.
- Kirkkohallitus (2016). Isoja ihmeitä. Isostoiminnan linjaus 2016. Saatavilla <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Isoja+ihmeit%C3%A4+-+Isostoiminnan+linjaus+2016/2f33ba1b-73cf-5d5e-abba-dea671c432ef>
- Kirkkohallitus (2017). Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017. Saatavilla <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/Suuri+Ihme+-+Rippi-koulusuunnitelma+2017.pdf/758d0926-f7b9-3e63-bc2b-93ffaab30f90?t=1549006812000>
- Kirkon ammattien ydinsaamiskuvaukset. Nuorisotyönohjaajan ydinsaamiskuvaukset. Saatavilla 7.5.2021 <http://kirkonydinsaaminen.fi/nuorisotyönohjaaja.html>
- LibGuides: Tiedonhaun oppaat. Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0. Tutkimus- ja kehittämistyön luotettavuus. Saatavilla 25.8.2021 <https://libguides.diak.fi/c.php?g=670543&p=4760642>
- Lim, A. (15.6.2020). Big Five Personality Traits. Saatavilla 6.4.2021 <https://www.simplypsychology.org/big-five-personality.html>
- Löytty, J. (2020). Martin Luther Kingin laulu. Teoksessa T. Kalenius (toim.), *Nuoren Seurakunnan Veisukirja 2020*. (laulu 112). Helsinki: Kirjapaja.
- Malkavaara, M. (2011). Osallisuus, kirkko ja sen teologia. Teoksessa S. Nurmi & K. Rantala (toim.), *Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus*. (s. 109–136). Helsinki: Lasten Keskus Oy.
- Mäkelä, J. (2011). Osallisuuden merkitys lapsen ja nuoren kehitykselle. Teoksessa S. Nurmi & K. Rantala (toim.), *Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus*. (s. 13–23). Helsinki: Lasten Keskus Oy.
- Nuorisobarometri 2013. Saatavilla 25.1.2021 https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2014/02/Nuorisobarometri_2013_lowres1.pdf

- Nurmi, S. (2011). Johdanto. Teoksessa S. Nurmi & K. Rantala (toim.), *Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus*. (s. 6–10). Helsinki: Lasten Keskus Oy.
- Porkka, J. (2005). Isostoiminnan rikkaus – leirityön tarpeista nuorisokulttuuriksi. Teoksessa T. Paananen, H. Tuominen (toim.), *Nuorisotyön käsikirja*. Helsinki, Kirjapaja oy
- Psychology Today. Basics. Extroversion. Saatavilla 6.4.2021 <https://www.psychologytoday.com/intl/basics/extroversion>
- Rantala, K. (2011). Osallisuuden kokemuksia ja kokeiluja seurakunnassa. Teoksessa S. Nurmi & K. Rantala (toim.), *Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus*. (s. 138–181). Helsinki: Lasten Keskus Oy.
- Suomen ev.lut. kirkko (2015). Jokainen on osallinen – kirkon vapaaehtoistoiminta. Saatavilla <https://evl.fi/documents/1327140/45404259/kirkon+vapaaehtoistoiminnan+linjaukset.pdf/94d9d369-8825-9b59-5925-b79c763662eb?t=1544703371000>
- Suomen ev.lut. kirkko. Plus. Seurakuntaelämä. Vapaaehtoistoiminta. Tutkimuksia vapaaehtoistoinnasta. Saatavilla 1.4.2021 <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/vapaaehtoistoiminta/tutkimuksia-vapaaehtoistoinnasta>
- Suomen ev.lut. kirkko. Plus. Seurakuntaelämä. Vapaaehtoistoiminta. Saatavilla 1.4.2021 <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/vapaaehtoistoiminta>
- Suomen ev.lut. kirkko. (2020a) Ovet Auki – Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026. Saatavilla 19.4.2021 <https://evl.fi/documents/1327140/52567038/Ev.lut.kirkko-strategia.pdf/9fb95410-78a0-6ace-a331-aa2c31b869c5?t=1600781363026>
- Suomen ev.lut. kirkko. (2020b) Nuorisotyönohjaajan ydinosaamiskuvaus. Saatavilla <https://evl.fi/documents/1327140/43561565/Nuorisoty%C3%B6nohjaajan+ydinosaamiskuvaus+2020.pdf/94ba3786-accb-1346-dbaa-5c189ec753ba?t=1604575072434>
- Särkelä, R. (2010). Sosiaali- ja terveysjärjestöt kilpailukyky-yhteiskunnassa. Teoksessa A. Pessi & J. Saari (toim.), *Hyvien ihmisten maa. Auttaminen kilpailukyky-yhteiskunnassa*. (s. 279–310). Diakonia-ammattikorkeakoulu. Tutkimuksia A 31. Saatavilla

https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/140424/A_31_ISBN_9789524931113.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Taavitsainen, T. (2012). *Lasten ja nuorten osallisuus kirkossa*. (Opinnäytetyö, Diakonia-ammattikorkeakoulu, ylempi sosiaalialan koulutusohjelma). Saatavilla https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/51203/Taavitsainen_Tiina.pdf?sequence=1

Thitz, P. (2013). *Seurakunta osallisuuden yhteisönä*. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla: https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/12703/urn_isbn_978-952-493-214-1.pdf

Tuomi, E. (2016). *Kuuleeko kirkko, täällä nuoret. Nuorten tulevaisuusseminaari osallisuuden edistäjänä*. (Opinnäytetyö, Diakonia-ammattikorkeakoulu, sosiaalialan koulutusohjelma). Saatavilla https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/117830/Tuomi_Eetu.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Vehkalahti, K. (2014). Kyselytutkimuksen mittarit ja menetelmät. Saatavilla 1.2.2021 <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/305021/Kyselytutkimuksen-mittarit-ja-menetelmat-2019-Vehkalahti.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Webropol. Tuotteemme. Saatavilla 25.8.2021 <https://webropol.fi/tuotteemme/>

LIITE 1. KYSELYTUTKIMUKSEN KYSYMYKSET

Osallisuus nuorisotyössä

 Pakolliset kentät merkitään asteriskilla (*) ja ne tulee täyttää lomakkeen viimeistelemiseksi.

Muista ennen tähän kyselyyn vastaamista käydä tekemässä 16Personalities -festi, ja vastaa vasta sen jälkeen tähän kyselyyn. Testin löydät osoitteesta <https://www.16personalities.com/fi/persoonallisuustesti>

1. Minkä tuloksen sait 16Personalities –kyselystä? *

Merkitse testin antama nimike sekä kirjainyhdistelmä sellaisena, kuin ne testistä saat (esimerkiksi: Väittelijä, ENTP-T)

2. Koen, että saamani tulos kuvaa minua hyvin. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	Ei samaa eikä eri mieltä	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Vastaus:	☐	☐	☐	☐	☐

3. Miten kuvaisit itseäsi paremmin?

Jos vastasit edellisessä kysymyksessä olevasi "osittain eri mieltä" tai "täysin eri mieltä", vastaa tähän kysymykseen. Lista erilaisista persoonallisuustyypeistä löytyy 16Personalities -testin sivulta kohdasta "persoonallisuustyypit" tai linkistä: <https://www.16personalities.com/fi/persoonallisuustyypit>

4. Minkä seurakunnan nuorten toiminnassa olet mukana? *

- Espoonlahden seurakunta
- Helsingin Mikaelin seurakunta

5. Monettako vuotta olet mukana isoskoulutuksessa tai muussa nuorten toiminnassa? *

- Ensimmäistä vuotta
- Toista vuotta
- Kolmatta vuotta
- Neljättä vuotta
- Viidettä vuotta tai pidempään

Seuraavissa kysymyksissä käsitellään osallisuutta. Osallisuus tarkoittaa toimimista ja vaikuttamista sekä olemista ja joukkoon kuulumista. Osallisuuteen kuuluu kokemus oman roolinsa, toiveensa ja tarpeensa määrittämisestä itse.

Puhuessamme ryhmästä tarkoitamme seurakunnan nuorisotoiminnassa mukana olevia nuoria.

6. Pidän itseäni samanarvoisena kuin muita ryhmän jäseniä. *

	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	En osaa sanoa	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Vastaus:	☐	☐	☐	☐	☐

7. Jos olit edeltävässä kysymyksessä eri mieltä, miksi koet olevasi eriarvoinen kuin muut ryhmän jäsenet?

Jos vastasit edellisessä kysymyksessä olevasi "Osittain eri mieltä" tai "Täysin eri mieltä", ole ystävällinen ja vastaa tähän kysymykseen.

8. Haluan tuoda mielipiteitäni esille nuortentoiminnan ja/tai isostoiminnan suunnittelussa. *

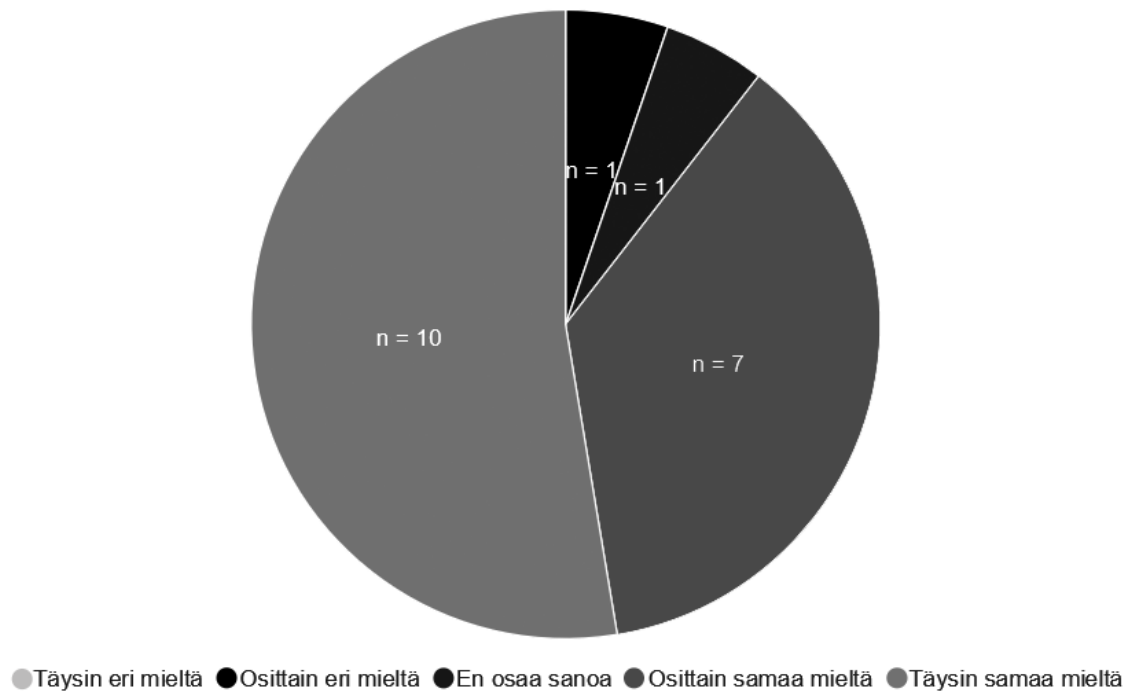
	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	En osaa sanoa	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Vastaus:	☐	☐	☐	☐	☐

9. Koen olleeni osallisena nuorten toiminnan ja/tai isostoiminnan suunnittelussa. *

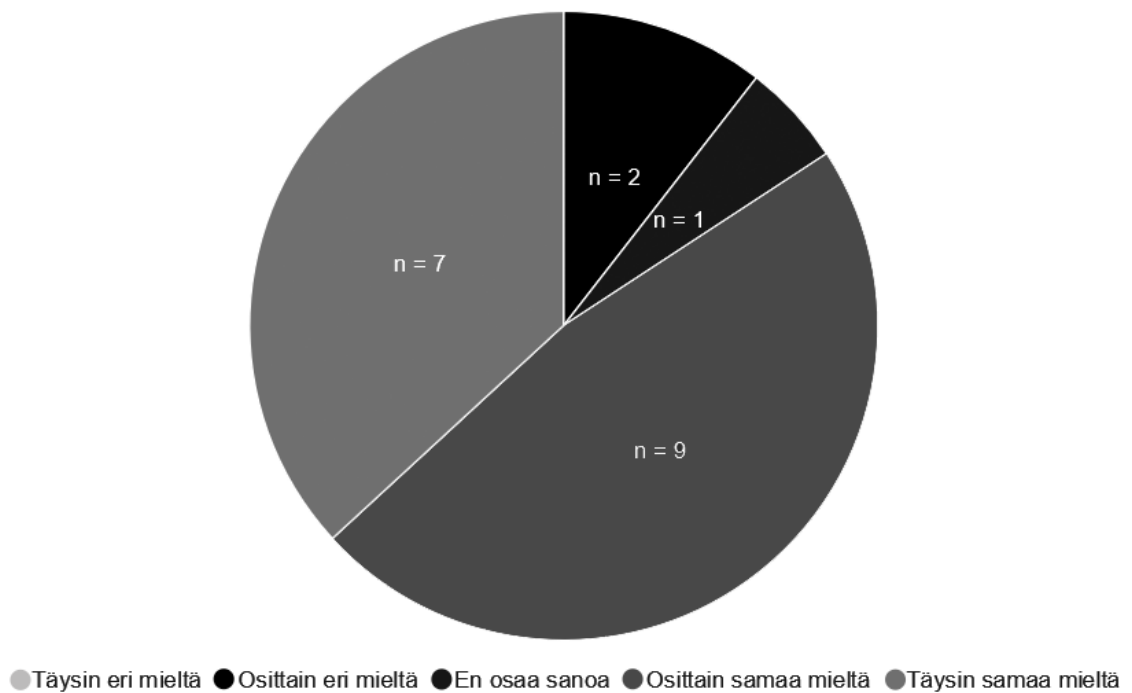
	Täysin eri mieltä	Osittain eri mieltä	En osaa sanoa	Osittain samaa mieltä	Täysin samaa mieltä
Vastaus:	☐	☐	☐	☐	☐

10. Miten toivoisit työntekijöiden huomioivan sinun toiveesi ja mielipiteesi? *

LIITE 2. KUVIO 1: "PIDÄN ITSEÄNI SAMANARVOISENA KUIN MUITA RYHMÄN JÄSENIÄ"

LIITE 3. KUVIO 2: "HALUAN TUODA MIELIPITEITÄNI ESILLE NUORTENTOIMINNAN JA/TAI ISOSTOIMINNAN SUUNNITTELUSSA"

LIITE 4. KUVIO 3: "KOEN OLLEENI OSALLISENA NUORTEN TOIMINNAN JÄLKEEN TAI ISOSTOIMINNAN SUUNNITTELUSSA"

